

Studium v zimním semestru 2019/2020 na univerzitě a samotný pobyt v Lublani hodnotím velmi pozitivně. I přes prvotní zklamání v podobě komplikací s výběrem předmětů jsem nakonec měla možnost účastnit se přínosných a obohacujících kurzů. Původně jsem měla mít jeden předmět z Faculty of Computer and Information Sciences a několik předmětů z Faculty of Arts, která je mou domácí na UK. Protože jsem studentkou oboru Studia nových médií, jenž je navazujícím pro knihovnictví a informační studia, byly mi po domluvě s koordinátory "přiděleny" předměty z knihovnictví (mohla jsem si vybrat z dostupných z tamního oboru). Bylo mi řečeno, že výuka těchto předmětů bude probíhat v podstatě kvůli mně v angličtině, nicméně po mém příjezdu jsem se dozvěděla, že pouze kvůli jednomu studentovi to není reálné. Musela jsem si tedy další kurzy vybrat z nabídky pro Erasmus studenty (vyjela jsem přes meziuniverzitní dohodu hlavně proto, že jsem se chtěla dostat na předměty mimo moji domácí fakultu). Předměty ze zmíněné nabídky pro moje studium nebyly bohužel moc relevantní, tudíž jsem se rozhodla zapsat si jich méně, než jsem původně zamýšlela. Systém zapisování předmětů znamenal tedy to, že jsem pozměnila svůj Learning agreement – na uvítacím dni nám kromě veškerých informací (koordinátorky informovaly poctivě již před příjezdem) o průběhu studia bylo řečeno, že na jeho finální podobu máme 5 týdnů – a výměna e-mailu s vyučujícími daných předmětů ohledně volné kapacity a možnosti zapojit se. Obě moje fakulty měly svůj web a studijní systém. Zapisování předmětů na mé druhé fakultě obnášelo ještě nutnost "vlastního" zápisu (zakliknutí) do předmětu.

Z kurzů na filozofické fakultě jsem nakonec byla nadšená, v rámci jednoho jsme ve skupinách provedli výzkum, takže se celá práce a přednášky točily kolem toho. Tento kurz nebyl každý týden semestru, ale obnášel časovou investici mimo něj. Vzhledem k tomu, že jsem měla štěstí na skupinu skvělých lidí, to nebylo překážkou. Druhý předmět z této fakulty byl každý týden a obnášel aktivní výstup na každou hodinu. Jednalo se o kreativní psaní poezie v různých formách pod vedením významného slovinského básníka a následná prezentace, což nakonec byla velmi přínosná zkušenost vzhledem k představení vlastní tvorby a také možnost zažít poezii v deseti jazycích.

Kurz na mé druhé fakultě probíhal dvakrát týdně jako přednáška a jako cvičení, na které byla nutná příprava také z hodiny na hodinu. Náročnost tohoto předmětu se projevila v požadavcích v rámci přednášky i cvičení, ale na druhou stranu i v počtu kreditů.

Studijní prostředí výše zmíněné fakulty bylo oproti filozofické fakultě na jiné úrovni, a tak jsem většinu času trávila právě tam a v tamní knihovně. Jeho umístění navíc bylo blízko parku a přírody, s hezkým výhledem na hory, což byl také jeden důvodů, proč jsem na studijní pobyt chtěla do Lublaně. Obě fakulty byly dost blízko koleji, kde jsem bydlela. Vzdálenost byla dvacet minut pěšky, ale nejčastějším pohybem pro mě a většinu obyvatel/studentů bylo kolo, které mi v Praze bude chybět. Bylo možné využívat i městské kolo prostřednictvím karty, která fungovala i na místní veřejnou dopravu autobusů, tu jsem však využila minimálně.

Bydlení na koleji znamenalo sdílení "buňky" s dalšími třemi spolubydlícími (dva pokoje po dvou, koupelna a kuchyň). Vše bylo v poměrně dobrém stavu. Praní probíhalo v prádelně v budově kole pomoci "pracího rozvrhu". Život na koleji byl někdy až moc hlučný, záleží, s kým se ocitnete na patře, na tom našem, kde převažovali studenti Španělska to nakonec vyústilo v nastavení vzájemných pravidel pro normální fungování. Ačkoliv pobyt na koleji byl někdy nepříjemný, jsem ráda, že jsem měla takovou zkušenost. Na koleji mi však

chyběl nějaký prostor na studium. Nahrazovala ho tedy již zmiňovaná knihovna ve škole, ale byla možnost jít i do technické knihovny či národní a městské.

Setkávání s novými lidmi probíhalo ve škole a díky škole, případně přes navštěvování místních podniků či účasti organizovaných programů či výletů. Město nabízelo také několik muzejí a obecně bylo vždy co dělat. Z Lublaně byla také skvělá možnost blízkých návštěv přírody.

Co se týče stravování, velkou výhodou byly tzv. Studentské boni – kvůli nedostatku menz, jste jako studenti mohli využívat tyto “kupony” prostřednictvím mobilní aplikace. Stát dotuje zapojené podniky (bylo jich opravdu hodně) a zbytek částky platíte vy, doplatek byl někdy i nulový, většinou však mezi 2–4 eury. Znamenalo to polévku, salát, ovoce a hlavní jídlo. Přidělováno bylo 22 těchto kuponů na měsíc a jejich využívání obnášelo prokázání ID a čerpání jednou za 4 hodiny.

Zařizování před výjezdem pro mě znamenalo žádost a financování z Fondu mobility namísto měsíčního stipendia v rámci Erasmu. Nákup jízdenek na přímý autobus nebyl nutný s takovým předstihem, ačkoliv při volbě letenek by to asi potřeba bylo. Zdravotní pojištění jsem si zařizovala u své zdravotní pojišťovny. Po příjezdu do Lublaně bylo nutné zažádat si na úřadě o povolení k pobytu, což na jednu stranu působilo po několika hodinách strávených ve frontě jako zbytečné, ale nutné pro legální bydlení na koleji. Žádost musela proběhnout do 5 pracovních dnů od příjezdu. O průběhu však informovaly koordinátorky z fakulty.

Studijní pobyt v Lublani mohu jedině doporučit, ráda zodpovím případně dotazy studentů se zájmem o tamní studium.